

РЕШЕНИЕ

№ 34985

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6726** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С Решение № 919/12.03.2025 г., постановено по административнонаказателно дело №20251110200649/2025 г. по описа на Софийския районен съд, с което СРС-НО, 93 - ти състав е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) серия К № 9489534 на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на Я. И. З., на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена глоба в размер на 200 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от Я. И. З., чрез процесуалния му представител- адв. Г. Й., с искане да бъде отменено, заедно с потвърдения ЕФ.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал.1, т.1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния

кодекс (НПК), вр.чл.63в ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител юрисконсулт депозирана писмени бележки за неоснователност на жалбата. Заявено е и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение, че оспореното въззивно решение е валидно, допустимо и правилно.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови своето решение, СРС е установил от фактическа страна, че на 02.08.2022 г. в 11:39 ч., в [населено място], на [улица] посока на движение от [улица]към „Околовръстен път“ с АТСС - „CORDON M2“ сериен номер на устройството № MD1197 била засечена скорост на движение на лек автомобил „М. А. СЛ 63 4 М. Плюс“ рег. № 645M394 от 74 км/ч. (при отчетен толеранс от 3%), при максимално разрешена скорост на движение от 50 км. /ч., въведено с ПЗ В-26 в населено място. Нарушението било установено с техническо средство – видеорадарна система за наблюдения и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации. АТСС било вписано в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 06.07.2018 г. със срок на валидност на одобрението до 13.06.2027 г. При извършена справка е установено, че автомобилът е собственост на Я. И. З..

Въз основа на констатираното и заснето нарушение на скоростта от СДВР бил издаден атакуваният Електронен фиш Серия К № 9489534, с който на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена глоба в размер на 200 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, във връзка с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на ЕФ. Въззивната инстанция е разгледала

спора по същество и след преценка на приобщените по делото доказателствата е приела за безспорно установено от обективна и субективна страна факта на извършване на вмененото нарушение на ЗДвП и при описаните в ЕФ обстоятелства, като е потвърдила ЕФ с наложеното наказание в законоустановения размер.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Не са осъществени наведените в жалбата касационни основания. Изводите на въззивната инстанция за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия касационен състав.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В съответствие с легалната дефиниция, дадена в § 6, т. 65 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, автоматизираните технически средства и системи могат да бъдат стационарни и мобилни. Условието и реда за използване на автоматизираните технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата са регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера ATCC CORDON M2 MD1197, данните от което са подробно описани в издадения електронен фиш.

Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило, т. е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и на основание чл.221, ал.2 АПК касационната

инстанция препраща към тях.

Неоснователно е възражението, че СРС не е съобразил с практиката на ВАС по подобни казуси. В тази насока следва да се има предвид, че след изменението на ЗДвП и приемането на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. са приети ясни правила за използване и на мобилни технически средства и за обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ги използват, с което на практика е преодоляна констатираната в мотивите на Тълкувателно Решение № 1 от 26.02.2014 г. на ОС на ВАС празнота. Следователно към датата на извършване на процесното нарушение на правилата за движение по пътищата е била налице детайлна нормативна уредба на правилата във връзка с използването и на мобилни технически средства, които са достатъчно ясни и подробни, както и процедура, регулираща действията на контролните органи при използването на мобилни технически средства, поради което и следва да се приеме, че нарушенията от този вид могат да се установяват и санкционират с издаване на електронен фиш не само чрез използване на стационарни АТСС, а и чрез мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, при спазване на всички нормативни изискванията на посочената нормативна уредба, което се установява да е било налице в случая. Забраната да се издава електронен фиш за нарушение, установено с мобилно АТСС касае само случаите, визирани в чл. 11, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., когато измерването на скоростта от мобилно АТСС се извършва от служебни автомобили или мотоциклети, които обаче също се движат. Процесният случай не е такъв. Нарушението е установено чрез използване на техническо средство - преносима система за видеоконтрол тип АТСС – CORDON M2, сериен № MD1197, данните от което са подробно описани, в оспорения електронен фиш. Безспорно установено е, че същото е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило.

В електронния фиш, като нарушена е посочена законовата разпоредба на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, според която, когато скоростта, която не трябва да се превишава е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай в ЕФ е посочено, че се касае за пътен знак В26, който ограничава скоростта до 50 км/ч. Установената скорост на пътното превозно средство е била 74 км/ч, превишението е 24 км/ч. Приложимата санкционна норма за извършеното- чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП предвижда водач, превишил разрешената максимална скорост в населено място да се наказва, както следва: за превишение от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лв. В процесния случай превишението е 24 км/ч, но нарушението е извършено при условията

на повторност, което обуславя приложението на чл. 182, ал. 4 ЗДвП и налагането на глоба в двоен размер-200 лева.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационното производство, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно в размер от 80 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 919/12.03.2025 г., постановено по административнонаказателно дело №20251110200649/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Я. И. З., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: